

Reactie op de Wijzigingsregeling indienststelling spoorvoertuigen 2020

Reactie: In analogie aan de bepalingen voor Venlo-grens onder punt N van het wijzigingsvoorstel (artikel 14 van de RIS) dienen ook voor andere baanvakken nabij de landsgrenzen de technische eisen uit de RIS niet van toepassing te worden verklaard met dien verstande dat de onder artikel 14 genoemde aanvullende bepalingen voor elektrische tractie niet generiek van toepassing kunnen zijn aangezien de trajecten aan de andere zijde van de grens niet altijd geëlektrificeerd zijn. De RIS mag -voor zover überhaupt van toepassing- in het bijzonder geen belemmering vormen en geen aanvullende nationale eisen stellen met betrekking tot de inzet van materieel met een voertuigvergunning verleend door een bevoegde autoriteit in een naburige lidstaat. Dit dient -voor zover de RIS van toepassing zou zijn- bijvoorbeeld ook te gelden op de ca. 500m hoofdspoorweginfrastructuur tussen station Coevorden en de grens.

Verzoek: De RIS en in het bijzonder artikel 14 in lijn met het bovenstaande aan te passen en belemmeringen voor kort grensoverschrijdend vervoer tot stations nabij de landsgrenzen weg te nemen.

Motivatie: Met artikel 21 lid 8 van de Europese interoperabiliteitsrichtlijn worden drempels weggenomen voor kort grensoverschrijdend spoorvervoer. Concreet betekent dit, dat een voertuig met een in een buurland afgegeven voertuigvergunning door moet kunnen rijden tot een nabij de grens gelegen station op de hoofdspoorweginfrastructuur. Voor Venlo zijn in de voorgestelde RIS de artikelen 3 t/m 6 en 8 t/m 13 niet van toepassing verklaard waardoor belemmeringen voor het kort grensoverschrijdend vervoer worden gereduceerd. Voor zover de RIS überhaupt van toepassing zou zijn op dit kort grensoverschrijdend vervoer van/naar stations nabij de landsgrenzen, is er geen reden dit te beperken tot slechts één gespecificeerde grensovergang.